

ΕΤΟΣ 67ον

5 Μαΐου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3440)

ΚΑΡΠΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ δέν εἶναι ἄσχετο μέ τό ἑορταζόμενο γεγονός τῆς ὑπό τοῦ Ἐποστόλου ψηλαφῆσεως τοῦ Ἐναστάτου Χριστοῦ. Προφανῶς ἀνάμεσα στά χέρια τῶν Ἐποστόλων πού τελοῦσαν θαύματα στή Στοά τοῦ Σολομώντος ἦταν καί ἡ «φιλοπράγμων δεξιὰ» τοῦ Θωμᾶ πού «ἐξερεῦνε τήν ζωοπάροχον πλευράν» τοῦ Χριστοῦ. Μόνο πού ἡ θαυμαστή «ἐξερεῦνσις» εἶχε γίνει σέ ἕναν κλειστό χώρο καί ἐνώπιον λίγων φοβισμένων μαρτύρων, ἐνώ οἱ καρποί αὐτῆς τῆς πιστοποίησης, τά θαύματα τῶν ἁγίων Ἐποστόλων, γίνονταν στόν δημόσιο ἀνοικτό χώρο τῆς Στοᾶς. Τώρα πλέον οἱ πρῶν δειλοί μαθητές κήρυτταν μέ παρηρησία καί θάρρος τήν καινούργια διδαχή.

Θαύματα ἀπό «ἀληεῖς καί ιδιώτες»

Ἀπό τή μιά ὁ φόβος πού εἶχε προκαλέσει ἡ πρόσφατη διά θανάτου τιμωρία τῆς ὑποκριτικῆς καί πονηρῆς συμπεριφορᾶς τοῦ Ἐνανία καί τῆς Σαπφείρας, καί ἀπό τήν ἄλλη ἡ ἐκπληξη καί ὁ θαυμασμός γιά τά ὑπερφυσικά γεγονότα πού τελοῦσαν οἱ Ἐποστολοι, δέν ἄφηναν πιά τό περιθώριο σέ κανέναν μή πιστό νά φερθεῖ μέ καταφρόνηση πρὸς τοὺς μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Κανεῖς δέν τολμοῦσε νά τοὺς ἀπαξιώσει μέ τόν εὐκόλο χαρακτηρισμό «ἀγράμματοι ψαράδες». Ὅπως ἐπισημαίνει καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «σέ τόσο σύντομο διάστημα εἶχαν γίνει τόσα καί τόσο μεγάλα ὑπό τοῦ ἀληεῶς καί ιδιώτου», ἐννοώντας τόν Πρωτοκορυφαῖο τοῦ ἀποστολο Πέτρο. Γι' αὐτό ὁ πολλὺς λαὸς τοὺς τιμοῦσε καί τοὺς ἐγκωμιάζε, καί συνεχῶς αὖξανε ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν.

Ἡ ὑπεροχή τοῦ ἀποστολο Πέτρο δέν περιοριζόταν μόνο στήν ἡγετική του θέση ἀνάμεσα στοὺς Ἐποστολους ἀλλὰ καί στή θαυματουργική του δράση· ἐδῶ πλέον ξεπέρασε καί τόν Δοτῆρα τοῦ ἱαματικοῦ χαρίσματος, τόν Χριστό, ἐπαληθεύοντας τήν προφητεία του: «Ὅποιος πιστεύει σέ μένα, θά κάνει ὄχι μόνο τά ἔργα πού κάνω ἐγώ, ἀλλὰ καί μεγαλύτερα». Τό νά ἀκουμπήσει

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ε' 12-20)

Πηγαίνετε... και κηρύξτε!

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχόμενου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἢ οὕσα αἴρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἦνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

κάποιος τὴν ἄκρη τοῦ ἱματίου τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ θεραπευθεῖ, συνέβη μὲ τὴν αἰμορροοῦσα. Τό νὰ φέρνουν ὅμως τοὺς ἀσθενεῖς σὲ κρεβάτια καὶ φορεῖα καὶ νὰ τοὺς βγάζουν στὶς πλατεῖες ὅπου θὰ περνοῦσε ὁ ἀπόστολος Πέτρος πιστεύοντας ὅτι καὶ μόνο ἡ σκιά του νὰ ἐπεφτε πάνω τους θὰ θεραπεύονταν, «τοῦτο ἐπὶ Χριστοῦ οὐ γέγονεν», βεβαιώνει ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος.

Γιατί τότε καὶ ὄχι σήμερα;

Αὐθόρμητα ἴσως δημιουργεῖται τὸ ἐρώτημα: «Γιατί σήμερα δέν γίνονται, ἂν ὄχι τέτοια, ἔστω τόσα θαύματα, ὅσα τότε;». Προφανῶς τότε ἦταν ἐπιτακτική ἢ ἀνάγκη νὰ στερεωθεῖ ἢ πίστη τῶν πρώτων μελῶν τῆς νεογέννητης Ἐκκλησίας. Ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος κλίνει τὸ εὐαγγέλιό του γράφοντας ὅτι μετὰ τὴν Πεντηκοστή οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι «ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούτων σημείων». Καί, ναί μὲν, τὰ θαύματα ἐπισφραγίζουν καὶ βεβαιώνουν τὴν ἀλήθεια τοῦ κηρύγματος· ὅμως ἡ Ἐκκλησία ποτέ δέν εἶδε τὰ θαύματα σάν ἓνα ἀποτελεσματικό «περίστροφο στὸν κρόταφο», γιὰ νὰ πιστέψουν οἱ ἄπιστοι. Γι' αὐτὸ καὶ ποτέ δέν ἄφησε ἡ Ἐκκλησία τὰ θαύματα νὰ γίνουν βασικὸ στοιχεῖο τῆς ποιμαντικῆς της. Ἐξάλλου, ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου, τὰ θαύματα ἔχουν πολλὴ περιορισεῖ. Μάλιστα ὁ ἱερός Πατήρ, ἀπαντώντας στὴν ἐρώτηση «γιατί σήμερα δέν γίνονται θαύματα;», λείει ὅτι αὐτὸ συμβαίνει «οὐκὶ ἀτιμάζοντος ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἡ καὶ σφόδρα τιμῶντος». Δέν εἶναι, λείει, ἐγκατάληψη Θεοῦ ἢ μείωση τῶν θαυμάτων ἀλλ' ἡ ἀτιμὴ ἀπὸ τὸν Θεό. Καὶ ἐξηγεῖ ὅτι παλαιότερα γίνονταν περισσότερα θαύματα ἐπειδὴ «οἱ ἄνθρωποι εἶχαν πῶς

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας μέ τὰ χέρια τῶν ἀποστόλων ἐγίνοντο πολλά θαύματα καί τέρατα μεταξύ τοῦ λαοῦ· καί ἐσυνείθιζαν νά συγκεντρώνωνται ὅλοι μέ μιὰ ψυχὴ εἰς τὴν στοάν τοῦ Σολομώντος. Ἀπό τοὺς ἄλλους κανεῖς δέν ἐτολμοῦσε νά προσκολληθῆ εἰς αὐτούς, ὁ λαὸς ὁμῶς τοὺς ἔτρεφε μεγάλην ὑπόληψιν· ἀκόμη δέ περισσότερο, προσετίθεντο πλήθη ἀνδρῶν καί γυναικῶν πού ἐπίστευαν εἰς τόν Κύριον. Ἀκόμη καί τοὺς ἀσθενεῖς ἔφερναν στίς πλατεῖες καί τοὺς ἔβαζαν σέ κρεβάτια καί φορεῖα ὥστε, ὅταν θά περνοῦσε ὁ Πέτρος, νά πέσῃ ἔστω καί ἡ σκιά του σέ κάποιον ἀπό αὐτούς. Μαζευότανε καί κόσμος ἀπό τὰς πέριξ πόλεις εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καί ἔφερναν τοὺς ἀσθενεῖς καί ὅσους ἐβασανίζοντο ἀπό πνεύματα ἀκάθαρτα, καί ὅλοι ἐθεραπεύοντο. Τότε ἐσπκώθηκε ὁ ἀρχιερεὺς καί ὅλοι ὅσοι ἦσαν μαζί του, δηλαδή τό κόμμα τῶν Σαδδουκαίων, καί γεμίτοι ἀπό φθόνον ἔβαλαν τὰ χέρια τους ἐπάνω εἰς τοὺς ἀποστόλους καί τοὺς ἐφυλάκισαν δημοσίᾳ. Ἀλλά ἄγγελος Κυρίου ἀνοίξε τὴν νύχτα τίς πόρτες τῆς φυλακῆς, τοὺς ἔβγαλε ἔξω καί εἶπε, “Πηγαίνετε, σταθῆτε εἰς τόν ναόν καί μιλήστε εἰς τόν λαόν διὰ τὴν νέαν αὐτὴν ζωὴν”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

παχυλὴ καί ὑπνώττουσα διάνοια· ἦταν πιό ἀνόητοι· καί μόνο τὰ σωματικά καί χειροπιαστά τοὺς πτοοῦσαν καί τοὺς ξυπνοῦσαν σέ γόνιμο προβληματισμό”.

Καί αὐτό συνέβαινε ὄχι μόνο μέ τοὺς «προσφάτως τῶν εἰδώλων ἀπληθαιμένους» ἀλλὰ καί μέ τοὺς νηπιόφρονες Ἰουδαίους, πού ἀνάγκασαν καί τόν ἀπόστολο Παῦλο νά διστάζει νά τοὺς προσφέρει «στερεὰ τροφή» καί νά τοὺς «ποτίζει γάλα» ὡς «ἐτι σαρκικούς» (Α΄ Κορ. 3,2). Ἡ πρόσληψη καί ἡ «πέψη» τῶν «ρημάτων τῆς αἰωνίου ζωῆς» ἀπαιτοῦν πνευματικὴ ὠριμότητα καί κατανάληψη φαιῶς οὐσίας. Ἀντίθετα, ἡ θαυματολογία δέν ζητάει κόπο. Ἀκόμη καί ὁ σύγχρονος φιλόσοφος καί σημειολόγος Οὐμπέρτο Ἔκο τό ἐπισημαίνει, ὅτι ὁπωσδήποτε εἶναι πολὺ πιό «βοηθικὸ νά μιλήσ στον ἄλλο γιὰ τὴν κεραυνοβόλο δράση ἐνός θαύματος», παρά νά ἰδρώνεις μελετώντας συστηματικὰ τὴ Βίβλο καί παθεύοντας μέ τὰ ἐρωτήματα γιὰ τὴν ἀξιοπιστία της.

Τό πιό «ἐνοχλητικὸ κήρυγμα»

Ἡ κατεξοχὴν «στερεὰ τροφή» πού προσέφεραν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἦταν τό περί ἀναστάσεως κήρυγμα· γιὰ τοὺς καθολιάθետους πού «πεινοῦσαν καί διψοῦσαν τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ» ἦταν τροφή «βεβαιουσα καρδίαν»· γιὰ τοὺς ὑλόφρονες καί χορτασμένους ἀπό αὐτοδικαίωση Σαδδουκαίου ἦταν ὄχι ἀπλῶς κάτι ἀχώνευτο, ἀλλὰ ἀγκάθι πού τοὺς ἐνοχλοῦσε τὴ συνείδηση· μιὰ συνείδηση πού τὴν εἶχαν σέ «χειμερία νάρκη», ἀφοῦ δέν πίστευαν σέ ἀνάσταση καί σέ λογοδοσία.

5 Μαΐου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ), ΤΟΥ ΘΩΜΑ «Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου. Ἐφραίμ ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Ἦχος: — — Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.
Ἀπόστολος: Πράξ. ζ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ιε' 43 - ιζ' 8.

«Φυσική» λοιπόν ἀντίδραση τῶν Σαδδουκαίων ἦταν νά φυλακίσουν τοὺς Ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι ἐξήλιθου εἶχαν παρακούσει καί τήν πρό καιροῦ (Πράξ. 4,18) ἐντολή τῶν πρεσβυτέρων νά πάσουν νά μιλᾶνε γιά τόν Χριστό. Ὅμως Αὐτός πού τοὺς ὑποσχέθηκε ὅτι «ἐγὼ θά εἶμαι μαζί σας πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» ἔστειλε ἄγγελό του καί τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπό τή φυλακή ἐνθαρρύνοντάς τους νά συνεχίσουν νά κηρύττουν τόν «ἐλευθερωτήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν». Ἐκεῖνον πού μέ τήν Ἀνάστασή του μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό τήν αἰώνια φυλακή τοῦ ἄδη καί τοῦ θανάτου.

Ἀρχιμ. Β. Λ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἐπισκόπου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
ΑΓΙΟΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΠΙΟΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΡΩΜΗΣ
Μαθητεία σέ μορφές τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, 1
(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 15Χ24 ἐκ., σελ. 88)

Τό παρόν ἀγιολογικό ἔργο παρουσιάζει μία ἀπό τίς ἐξέχουσες ἐκκλησιαστικές μορφές τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων, τόν ἅγιο ἱερομάρτυρα Πίο, Ἐπίσκοπο Ρώμης (140-155 μ.Χ.), ὁ ὁποῖος χάρις στήν πολύμορφη καί πολύπτυχη διακονία του σέ περίοδο διωγμῶν ἐδραίωσε τή χριστιανική πίστη στό ποίμνιο τῆς Ρώμης, καί ἀναδείχθηκε μέ τόν τρόπο αὐτό διαχρονικό πρότυπο ἐκκλησιαστικοῦ ποιμένα.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---